

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(2176)

408. posiedzenie
Komisji Ustawodawczej
w dniu 28 kwietnia 2011 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (druk senacki nr 1186, druki sejmowe nr 3832 i 3997).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy (druk senacki nr 1187, druki sejmowe nr 3858 i 3958).

(Początek posiedzenia o godzinie 8 minut 05)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Piotr Zientarski)

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Szanowni Państwo, otwieram posiedzenie Komisji Ustawodawczej.

W porządku posiedzenia jest rozpatrzenie dwóch ustaw będących naszymi inicjatywami, które zakończyły już bieg legislacyjny w Sejmie. Punkt pierwszy to rozpatrzenie ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. zmieniającej ustawę o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska, a punkt drugi to rozpatrzenie ustawy z tego samego dnia o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy.

Tak jak wspomniałem, są to inicjatywy, które wyszły z Senatu i które uzyskały akceptację Sejmu po niewielkich, powiedziałbym, kosmetycznych zmianach.

Pytanie do pani legislator: czy Biuro Legislacyjne widzi, zgłasza potrzebę wprowadzenia ewentualnych poprawek legislacyjnych?

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandylis:**

Nie, dziękuję, Biuro Legislacyjne nie zgłasza żadnych uwag.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Nie zgłasza. Spytałem tak dla formalności, bo różnie bywa, w ostatniej chwili też pewne pomysły...

W takim razie na wstępie chciałbym serdecznie przywitać przybyłych gości: pana ministra Chmielewskiego, pana dyrektora Szafrąńskiego, panów Włodzimierza Szyszkowskiego i Mirosława Przybylskiego, oczywiście panią mecenas Beatę Mandylis, naszego znakomitego legislatora, panów senatorów oraz naszego sekretarza, który znakomicie pełni obowiązki w zastępstwie, pana Piotra Białka.

Udzielam głosu panu ministrowi.

Bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości
Stanisław Chmielewski:**

Dziękuję.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Ustawa z 15 kwietnia 2011 r. zmieniająca ustawę o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska

jest, mogę powiedzieć, bardzo potrzebnym aktem prawnym z uwagi na to, co zostało dostrzeżone przez Wysoką Izbę wskutek działań Komisji Ustawodawczej Senatu. Myślę, że tematyka jest znana wszystkim zainteresowanym. Przypomnę tylko, iż chodzi między innymi o wskazanie podmiotu właściwego do prowadzenia egzekucji, wskazanie podmiotu zobowiązanego do pokrywania zaliczek na egzekucję, jak również rozszerzenie delegacji ustawowej do wydania aktu wykonawczego określającego wzór raportu w zakresie wykorzystania dotacji. Generalnie nowelizacja dotyczy ustawy z 12 lutego 2010 r., w której wprowadzono nowy fundusz celowy o nazwie Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Nowelizacją wprowadzono nową zasadę pozyskiwania środków przez ten fundusz poprzez skierowanie nawiązek, jakie orzekają sądy, bezpośrednio na rzecz funduszu, a nie wprost do organizacji pozarządowych. Jednocześnie wprowadza się nową zasadę przekazywania tych pieniędzy później między innymi do organizacji pozarządowych w drodze konkursu ogólnokrajowego. Ten sposób przekazywania pieniędzy w zakresie pomocy pokrzywdzonym – ta zmiana w nowelizacji z 12 lutego 2010 r. była najistotniejsza – ma doprowadzić do zwiększenia, po pierwsze, efektywności wykorzystywania tych środków, po drugie, efektywności wykonywania wyroków, które nie zawsze są wykonywane przez organizacje pozarządowe w zakresie prawomocnego orzeczenia dotyczącego nawiązki. A więc, jak już mówiłem, efektywność wykorzystywania środków poprzez dobrą ocenę przedkładanych projektów, ocenę, która pozwoli na wybranie najlepszych projektów i skierowanie, a następnie również rozliczenie środków w sposób jak najbardziej prawidłowy, celowy z uwagi na, można powiedzieć, publiczny charakter tych środków.

W celu dopracowania rozwiązania konieczne było znowelizowanie obowiązującego prawa, a także wprowadzenie nowego terminu wejścia w życie tychże rozwiązań. Mając na względzie te wszystkie elementy, zwracam się do Wysokiej Komisji o przyjęcie ustawy w kształcie uchwalonym przez Sejm.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Czy ktoś z panów, zaproszonych gości chciałby jeszcze zabrać głos?

Nie widzę chętnych. Dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby zabrać głos?

Pan senator Majkowski.

Bardzo proszę.

Senator Krzysztof Majkowski:

Jedno krótkie pytanie. W druku nr 1186, na trzeciej stronie, w §18 jest taki zapis: osoba, która wykorzystwała udzieloną pomoc niezgodnie z jej przeznaczeniem i pomimo wezwania nie zwróciła jej równowartości, traci prawo do dalszej pomocy, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności uzasadniające udzielenie jej takiej pomocy. Jakie to są okoliczności?

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości
Stanisław Chmielewski:**

Co do zasady nieprawidłowe wykorzystanie pomocy przez osobę uprawnioną do otrzymywania takiej pomocy – po tym, gdy zostanie rozważona jej sytuacja – skutkuje tym, że w przyszłości nie będzie mogła już jej otrzymać. Jednak w związku z tym, że mamy do czynienia z osobami, które mogą się znajdować w bardzo, bardzo trudnej sytuacji, to oczywiście pozostaje... Jest to sformułowanie dość szerokie, uznaniowe. Nie można wprost wykluczyć, że czasami będzie to graniczyło z sytuacją mogącą, w mojej ocenie, na przykład zagrazać życiu tej osoby i wtedy taka pomoc musi zostać udzielona.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dziękuję bardzo.

Rozumiem, że nie ma więcej głosów w dyskusji.

Ja też uważam, że ta nasza inicjatywa – jako reprezentant Senatu uczestniczyłem w pracach w Sejmie, gdzie inicjatywa ta spotkała się, tak jak pan minister przed chwilą powiedział, z akceptacją – jest potrzebna, konieczna. Na przyszłym posiedzeniu Senatu zostanie uchwalona...

W związku z tym składam wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto jest za wnioskiem? (4)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Ustawa została przyjęta jednogłośnie.

Do tej pory to ja byłem sprawozdawcą, w związku z tym dokończę dzieła. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do punktu drugiego: rozpatrzenie ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy.

Pani Mecenasz, czy ewentualnie jakieś poprawki legislacyjne byłyby tutaj konieczne?

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandyliś:**

Nie, do tej ustawy Biuro Legislacyjne również nie zgłasza żadnych uwag. Dziękuję.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dziękuję bardzo.

Zwracam się również do pana ministra z prośbą o zajęcie stanowiska.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości
Stanisław Chmielewski:**

Dziękuję.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Ta nowelizacja też jest – za co dziękuję – efektem pracy Wysokiej Izby w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego. Ustawa w kształcie uchwalonym

przez Senat w dniu 15 kwietnia doprecyzowuje, można powiedzieć, prawo w zakresie, w jakim Trybunał dostrzegł, no, nawet nie wątpliwość, ale konieczność... Myślę, że rozumienie zapisu art. 119 §3 po nowelizacji kodeksu karnego skarbowego nie powinno już budzić wątpliwości. Tą nowelizacją został wydłużony do dziesięciu lat termin dochodzenia roszczeń, liczony od momentu kiedy osoba zainteresowana dowiedziała się o przypadku należącego do niego przedmiotu. Chodzi nie tylko o działanie o charakterze budowania prawidłowego porządku prawnego, ale także o działanie o charakterze gwarancyjnym, tak aby nikt nie mógł zarzucić niemożliwości udowodnienia swoich praw do określonego przedmiotu. Jednocześnie państwo musi podejmować konieczne działania w celu wykonania obowiązków, jakie ma Skarb Państwa w związku z koniecznością pozyskiwania – w niektórych wypadkach w dość drastyczny sposób – nazwijmy to, swoich dochodów. Myślę, że wykonywanie prawomocnych decyzji musi być, analogicznie do wyroków sądowych, dokonywane w pełnym majestacie prawa. Jednocześnie każda osoba, której może to dotyczyć, której prawo zostało naruszone, musi mieć zagwarantowany taki okres, który pozwoli na realne podjęcie działań.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z gości chciałby jeszcze uzupełnić? Nie widzę chętnych.

Tak jak wspomniałem i jak wspomniał pan minister, ta ustawa to efekt wykonywania orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego przez naszą komisję. Inicjatywa uzyskała akceptację w Sejmie. Ja miałem przyjemność reprezentować Senat w pracach nad tą ustawą. Wszystkie kluby jednogłośnie poparły tę inicjatywę, Nie było wątpliwości zarówno jeśli chodzi o orzeczenie Trybunału, jak i o kwestie legislacyjne.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby zabrać głos? Nie widzę chętnych.

Wobec tego przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem ustawy bez poprawek? (5)

Pan senator Trzeciński głosuje, tak?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Za, bez poprawek. Nie głosuje.

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

(Głos z sali: Senator.)

No, pan nie głosował.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

No dobrze.

Do tej pory ja byłem sprawozdawcą i proponuję... chyba że są inne... Nie ma.

Dziękuję.

(Głos z sali: Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.)

Zamykam posiedzenie Komisji Ustawodawczej.

(Koniec posiedzenia o godzinie 8 minut 18)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851